

PONEDELJEK., 21.6., sv. Alojzij Gonzaga , redovnik 7.30: + Alojzija JELENC + Alojzij SLAPŠAK + Franc Alojz DEŽELAK
TOREK, 22.6., sv. Jan.ez Fisher in Tomaž More , muč. 19.00: + Franc PENIČ, obl., sorodniki PENIČ, PASARIČ + Peter in Marjana ŠKORJA + Ana KRAJNC, 30. dan
SREDA, 23.6., sv. Agripina , mučenka 7.30: + Frančiška ZALOKAR + Marija KNEZ + Terezija PILIH
ČETRTEK, 24.6., Rojstvo sv. Janeza Krstnika 19.00: + Janez KRAŠOVEC in Frančiška + dva Alojza, Marija KLEPEJ, Darinka DEŽELAK
PETEK, 25.6., sv. Viljem iz Vercellija , opat, Dan držav. 7.30: + Marija TAJNŠEK 19.00: + Jože ŠKORJA, 30. dan + Marjan, obl. in starši PRAŠNIKAR
SOBOTA, 26.6., sv. Janez in Pavel , mučenca 19.00: + Zoja BUKOVŠEK, 7. obl. po namenu
13. NEDELJA MED LETOM, 27.6. 7.00: živi in + farani 9.00: + Martin MLAKAR, dekan Jože HORVAT 10.30 po namenu

V sredo, 24. junija 2020, ob 17.30 bo v stolnici v Ljubljani ljubljanski nadškof metropolit in predsednik Slovenske škofovske konference Stanislav Zore daroval sv. mašo za domovino ob državnem prazniku dneva državnosti. Iz varnostnih ukrepov zaradi epidemije COVID-19 bodo v stolnico lahko vstopili samo gostje z vabilom. Preostali verniki bodo lahko spremljali sveto mašo preko neposrednega prenosa na Radiu Ognjišče ali televizije Nova24TV..

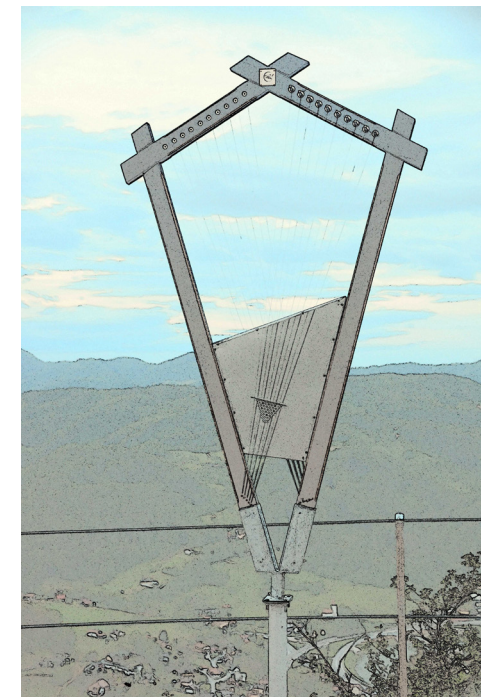
Maše v prihodnjem tednu 11. NEDELJA MED LETOM, 13.6. 7.00: živi in + farani 9.00: + Franc SREBOT, njegovi starši in starši KLEZIN + Stanislav KLINAR 10.30: + Marko BELEJ
PONEDELJEK, 14.6., sv. Valerij in Rufin , mučenca 7.30: + ERJAVČEVE in MLINARJEVE + Mihael, 18 obl. Majda HRASTNIK, MA JCEN, KNEZ na priprošnjo sv. Antona Padovanskega za uslišano prošnjo
TOREK, 15.6., sv. Vid , mučenec 19.00: + Janez KRIVEC + starši Justina, Franc GERŠAK + starši Franc, Ivanka LIPOVŠEK, Zvo- nko PLAHUTA, Alojz OVČAR (Zg. Rečica)
SREDA, 16.6., sv. Tihon , škof 7.30: + Ana MESAREC + Fanika ŠANTEJ + Marija MAČEK
ČETRTEK, 17.6., sv. Rajner , samotar 19.00: + Vinko LEŠEK + starši Marija, Jakob in štirje bratje RAJH + Anton TOPOLE
PETEK, 18.6., sv. Marko in Marcelijan , mučenca 7.30: + Marija, Anton BELEJ in vsi njeni otroci 19.00: + Franc JURKOŠEK, 30. dan + Rafko OJSTERŠEK, 30. dan
SOBOTA, 19.6., sv. Romuald , opat 19.00: + Lojze, Jožica BRATEC za zdravje
12. NED. MED LETOM, 20.6. 7.00: živi in + farani + Alojzija n Jože ROZMAN 9.00: + Fanika in Franc DEŽELAK 10.30: + starši PASAR, vsi živi in + iz druž. PASAR

MARTINOVA LILIJA

13. junij 2021, leto 13, št.: 23

Prošnja

*Glej, moja duša - razglašena violina -
nesrečna vsa ječi, težko trpi,
po strunah ji življenje lok drsi
in z nje zveni neskladja bolečina.
Saj ona, Bog, je tvoja umetnina,
naj tvoja roka strune uglasi,
ohlapne naj napne, vse uredi,
da bo soglasja čula se milina!
Pobožaj zdaj ljubeče jih, mehko,
zapojejo naj pesemco sladko;
pritisni nanje, naj zajokajo;
udari vanje, naj popokajo;
samo da čutim, da je roka Tvoja,
in srečna bo nemirna duša moja.*
bl. Lojze Grozde

V letošnjem letu se veselimo slovesnosti prvega svetega obhajila, izjemoma v soboto, 12. junija. Triintrideset otrok (20 deklic in 13 fantov) se letos sreča z zakramentom svete evharistije.

Kaj je to sveta evharistija?

Katekizem katoliške Cerkve nakazuje in razlaga da se neizčrpno bogastvo tega zakramenta izraža v različnih imenih, ki mu jih dajemo. Vsako od teh imen kliče v spomin njegove posamezne vidike. Predstavimo nekatera imena:

Evharistija, ker je dejanje zahvale Bogu. Besedi »eucharistein« (Lk 22,19; 1 Kor 11,24) in »eulogein« (Mt 26,26; Mr 14,22) spominjata na judovske blagoslove, ki razglašajo - predvsem med obedom - božja dela: stvarjenje, odrešenje in posvečenje.

Gospodova večerja (prim. 1 Kor 11,20) ker gre za obed, ki ga je Gospod imel s svojimi učenci na večer pred svojim trpljenjem, in za predujem Jagnjetove poročne gostije (prim. Raz 19,9) v nebeškem Jeruzalemu.

Lomljenje kruha, ker je ta obred lasten judovskemu obedu, uporabljal Jezus, ko je kot mizni starešina blagoslovil in razdelil kruh (prim. Mt 14,19; 15,36; Mr 8,6,19), predvsem pri zadnji večerji (prim. Mt 26,26; 1 Kor 11,24). Po tej kretnji ga učenci spoznajo po njegovem vstajenju (prim. Lk 24,13-35) in s tem izrazom prvi kristjani označujejo svoje evharistične shode (prim. Apd 2,42.46; 20,7.11). S tem kristjani naznačujejo, da vsi tisti, ki jedo od enega samega razlomljenega kruha - Kristusa - vstopijo v občestvo z Njim in sestavljajo v Njem le-še eno samo telo (prim. 1 Kor 10,16-17).

Evharistični zbor oziroma shod (»synaxis«), ker se obhajanje evharistije odvija v zbranem občestvu vernikov, v takšnem zboru, ki je vidni izraz Cerkve (prim. 1 Kor 11,17-34).

Spomin (memoriale) **Gospodovega trpljenja** in vstajenja.

Obhajilo (communio od cum + unio = zedinjenje z, občestvo; v slovenščini govorimo o »obhajilu«, kar pride pač od duhovnikove hoje od enega do drugega obhajanca v cerkvi sami ali zunaj, ko hodi k bolnikom) ker se po tem zakramentu združujemo s Kristusom, ki nas napravlja deležne svojega telesa in krvi, da bi iz nas naredil eno samo telo (prim. 1 Kor 10,16-17); imenujemo ga tudi svete reči oziroma stvarnosti (»ta hagia; sancta« = Najsvetejše).

Sveta maša, ker se bogoslužje, v katerem se izvrši skrivnost odrešenja, konča z besedami, ki povedo, da so verniki poslani (»missio«), da bi v svojem vsakdanjem življenju izpolnjevali božjo voljo.

Verjetno niti najstarejši ne pomnite, da bi bilo kdaj prvo sveto obhajilo v soboto. Zaradi ukrepov okrog pandemije nam bo to pomagalo v eni stvari, vprašanje pa je, če je to dober zgled za obisk nedeljskih sv. maš? RM

MOJE PRVO SVETO OBHAJILLO – pričevanje

Opisani dogodek je zaznamoval moje življenje pred šestimi desetletji, ko smo se kot družina pripravljali na moje prvo sveto obhajilo. Moja naloga je bila, da izpopolnim potrebno veroučno znanje, da se udeležujem svetih maš in da opravi prvo sveto spoved. Mama, ki je bila šivilja, je ob poznih večerih sedala za šivalni stroj in šivala mojo prvo svečano obleko, ki je morala segati do gležnjev. Na predvečer dogodka je bilo v naši hiši kot v pravljici. Na vidnem mestu je visela prekrasna bela obleka, na mizi okrašena sveča in prikupen venček iz zelenja in cvetja. Po hiši je že dišalo, ko smo se odpravljali k počitku. Pričakalo me je prekrasno jutro. Sonce je že oddajalo moč in velike rosne kaplje so bile kot biseri. Le še debelo uro hoda do cerkve me je ločevalo od prvega stika z živim Jezusom. Mama je bila ponosna in vesela, ko me je videla v belini obleke, ustvarjene izpod njenih rok. Vse je bilo na svojem mestu. Pentlje,

volančki.... V moji glavi pa se je vse vrtelo okoli mojega videza. Bila sem si zelo všeč in s takšnimi občutki sem se podala na pot.

Stopala sem po prehojeni kolovozni poti, mimo sadovnjakov in njiv. Pred mano je bil tudi del gozda, poln korenin in kamnitih plošč. Ko sem prišla iz gozda na ozko travniško stezo, mi je spodneslo obe nogi, tako da sem padla v znak. Padeč je bil sicer neboleč, a posledice vidne na moji prekrasni obleki. Oba komolca sta bila zeleno obarvana, prav tako so bili zeleni tudi spodnji robovi obleke. Mama se je zgrozila in skoraj zajokala, ko je videla »uničeno« obleko. Žalostna, obupana in s težkimi koraki sem nadaljevala pot. Postal me je strah. Čutila sem, da sem zagrešila veliko napako, ker nisem pazila na hojo. Užalostila sem tudi mamo. V meni se je prebudila vest, da moram ponovno k spovedi, sicer ne morem prejeti sv. zakramenta. Bilo me je sram umazane obleke, a poti nazaj ni bilo.

Pred cerkvijo je bilo vse slovesno in peli so zvonovi. Opazila sem skrite poglede, ki so se ustavljali na moji obleki, ki zame ni bila več ponos ampak težko breme. Brez nasmeha sem se pridružila svoji skupini. Program slovesnosti se je začel. Uspelo mi je srečati mamin pogled, ki mi je dal razumeti, da ni več žalostna in jezna. V njej sem zagledala ponos. Odleglo mi je in končno sem pozabila na svojo »umazano« obleko. Ta dan sem slovesno prejela prvo sveto obhajilo.

Danes, po tolikih letih, vem, da je bil na preizkušnji moj napuh. Želela sem ugajati sebi in ljudem. Jezus pa je imel z menoj drugačne namene. Preusmeril je moj načrt, da sem spoznala, kako je notranjost pomembnejša od zunanosti, česar pa takrat še nisem razumela.

Zgodba bele slovesne obleke se je končala tako, da sem v njej že naslednji teden trosila cvetje pred oltarjem marijagraške Marije. Rokavi so segali le do komolca in obleka samo do kolen. (DC).